

Chia đều

Lục Phê giàu có và thế lực khét tiếng một vùng; nhưng lòng tham còn khét tiếng hơn; thấy ai có gì quý, lão “nuốt” trọn không được thì “gặm” nhắm kỹ được... đến nỗi không ai dám mang gì theo khi đi ngang nhà lão.

Một hôm Ngu Phi, chàng trai nghèo có việc phải đi ngang nhà lão Lục Phê, cầm trên tay cục đá mài dao, Ngu Phi lẩm bẩm “Chậc! Lão thèm “gặm” chi cái thứ này!”; nghĩ vậy tay xách cục đá, Ngu Phi xăm xăm bước đi.

Nhác thấy, lão Phê gọi giật kêu Ngu Phi ghé vào; lão bảo “đợi chút” rồi vội chạy vào nhà ôm ra một bó dao mài lấy mài để... Mài xong bảo Ngu Phi:

- Mài đi được rồi đấy!

Ngu Phi đòi lại cục đá thì lão mắng:

- Nhà mày ăn rau húp cháo. lấy đầu ra thịt mà dao với chả kéo!

Lão “phun” tiếp:

- Không dao kéo giữ đá mài làm chi?

Ngu Phi kiện lên quan, quan cũng nói theo lão Phê.

Chuyện gọi vại ý: - nhiều người sang giàu nghĩ Trời không cho kẻ hèn kém là gì, có gì, làm gì (1) (*chú thích trang 64*) – nào ngờ Trời chia đều mọi thứ cho mọi người – dùng trí nhãn (2) mới thấy sự chia đều của Trời rất công bình.

Thật! Nhiều người thượng lưu bị ám ảnh mình là thiêng, thánh, ưu tú, được tuyển chọn, là chính thống chuẩn mực, chính nghĩa... cho nên khinh người hèn kém không ra gì, không có gì và chẳng làm nên trò trống gì.

Nào ngờ Trời chia đều tất cả cho mọi người cách công bình “kiểu Ông Trời”, kiểu ấy được Chúa Kitô hé lộ: “...vì Cha đã giấu không cho những kẻ hiền triết và khôn ngoan biết những điều ấy, mà lại mạc khải cho những kẻ bé mọn” (Mt 11,25).

Nhục nhãn (3) thấy chia không đều, trí nhãn thấy chia đều, sự chia đều ấy chi ly nhiệm nhặt dần cùng cực nữa, ví dụ phúc chứa họa, tài liền tai, khôn kẻ khôn, đẹp ẩn nạn (*nùng vị hủ trường, nùng sắc bại đức*) (4), cứng tất dòn, cao phải đổ... Trời, tay này cho tay kia lấy lại, khiến “bất công dễ thấy công lý khó lần” (5); kẻ “chia 2 chẵn cho 3” người ấy mới cảm nhận sự chia đều công bình của Chúa (6), công bình đến giá có bất công bằng hạt bụi thôi, thế giới này cũng sụp đổ.

“*Iustitia ante Eum ambulabit...*” (Tv 84,14) (công bình đi tiên phong trước mặt Chúa, mở lối cho Người đặt bước chân); ai đang chịu bất công hãy tin tưởng!

NK